

paa samme Betingelser som for Mænd her i Australien har haft de mest heldige Resultater til Følge.

Kvindernes Valgret har medført en værdigere Tone under Valgene, og ved sidste Valg var det Stemmeantal, der var afgivet af Kvinder i flere Stater i Forhold større end det, der var afgivet af Mænd.

Kvindernes Valgret har virket frugtbringende paa Lovgivningen, i Særdeleshed paa de Love, der angaar Kvinder og Børn, skønt Kvinderne ikke har taget sig af disse Spørgsmaal paa Bekostning af andre, der maatte have vidererækkende Betydning. I Sager, der vedrører Forsvaret og selve Riget, har de vist sig lige saa vidtskuende og klartseende som Mænd.

Da Kvindernes Valgret ikke har bragt andet end godt med sig, — skønt Ulykker blev spaaet, — kan vi ikke nok som fremhæve, at alle Nationer, som ejer Folkerepræsentationsretten, vilde være godt tjente med at indrømme Kvinderne Valgret.

Fra Norge.

Man »snakker ej men slaar« i Norge.

Den 14. Juni 1907 fik norske Kvinder **indskrænket** Valgret.

I Sommeren 1912 tog **alle** politiske Partier paa sit Valgprogram: »*Politisk Valgret og Valgbarhed for alle Kvinder paa samme Betingelser som for Mænd*«.

Sygeplejerskerne og Valgretten.

Paa den internationale Sygeplejerskekongres i Köln vedtoges den 5. August énstemmig følgende Resolution:

»I Overbevisning om, at Civilisationens højeste Formaal og Menneskehedens sande Lykke kun kan opnaas gennem ligeberettiget og fælles Arbejde af Kvinder og Mænd i Besiddelse af de samme ubeskaarne politiske Rettigheder, erklærer vi vor principielle Tilslutning til Kravet om Kvindestemmeret. Vi ser i Bevægelsen for Opnaaelsen af denne en stor moralsk Magt til Bekæmpelse af menneskelig Elendighed og til Forebyggelse af Sygdom og Forbrydelse og samtidig en Befordrer af menneskelig Broderskabsfølelse.«

Af Statsminister Staafs Tale i Førstekammeret d. 18. Maj d. A.

Hvis jeg nu spørger: Er dette Krav om Kvindens Valgret et døgnflueagtigt, et forbigaaende Krav, eller vil det staa fast, til det har naaet sin Løsning, — saa er det mig jo ikke ubekendt, at der har eksisteret mange politiske Krav, ogsaa i store og dybtgaaende Rettighedsspørgsmaal, som kun har været af en forbigaaende Beskaffenhed. Men hvis man nærmere undersøger disse Kravs indre Egenskaber, hvis man undersøger, hvordan det kan være, at de ligesom er gaaet til Bunds og har opført at gøre sig gældende, saa tror jeg, at

man oftest vil finde, at der, gemt i den Form, under hvilken en Fordring er bleven stillet, ligger et dybere Krav, som man har kunnet imødekomme under en anden Form.

Men er der nogen, der kan tænke sig, at Kravet om Kvindens Valgret, efter at det er blevet vakt til Live og har grebet om sig, som det har, vilde lade sig stille tilfreds med noget andet end sin egen Opfyldelse? Jeg tror, det er ganske udelukket, og jeg tror, at der findes en meget stærk positiv Grund for den Antagelse.